Ankenævnet for Forsikring

933/14

Den 17. februar 2014 blev i sag nr. 84.083:

xxxxxx xxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har familieforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af et indbrudstyveri.

Det fremgår af sagen, at klageren den 14/11 2011 havde indbrud på sin bopæl. Selskabet udbetalte herefter klageren 263.067,50 kr. Klageren er utilfreds med, at selskabet henregner et guldur, et Georg Jensen sølvkorpus og en række antikke sølvgenstande til punktet "særlige private værdigenstande" og som følge heraf afviser at udbetale yderligere erstatning med henvisning til, at dækningsmaksimummet herfor er overskredet.

I brev af den 25/2 2013 vedlagt klageskemaet har klageren bl.a. anført:

> "Indledningsvis vil jeg knytte nogle bemærkninger til … mail af 4. januar 2013, hvori det anføres:
>
> *'Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at da dit erstatningskrav for særlig private værdigenstande langt overstiger de 15 % af forsikringssummen, der maksimalt kan udbetales, har taksator naturligvis ikke tages stilling til de enkelte værdiansættelser af sølvgenstandene.'*
>
> Dette er ikke korrekt, idet der som bilag til skadesanmeldelsen var vedlagt en vurdering af 8. marts 2012 foretaget af … Guld/Sølv, …, der ansatte de stjålne sølvgenstandes værdi (se bilag …). Denne vurdering og skadesanmeldelsens øvrige bilag blev gennemgået i detaljer ved mødet den 31. maj 2012 med løsøretaksator …, hvor - ud over undertegnede - også vor søn deltog. … spurgte ved mødet til konkrete genstande bl.a. en sølje, som jeg på hendes anmodning redegjorde nærmere for. Det må derfor bero på en intern misforståelse hos Tryg, når det nu gøres gældende, at der ikke er taget stilling til værdiansættelserne.

1. Erstatning for Omega DeVille guldur

Jeg har modtaget en erstatning 4.950 kr. for mit Omega DeVille guldur (18K), hvilket er det beløb, som jeg oprindelig har anført i min skadesanmeldelse, som var baseret på ovenfor nævnte vurdering fra … Guld/Sølv, … (bilag …).

Da jeg er meget ked af at have mistet genstande, som har været i familiens eje meget længe - for en hel del i mere end 100 år - kigger jeg fremdeles jævnligt på internettet i et spinkelt håb om at få bare lidt af min slægts historie tilbage.

I forbindelse med denne søgning, som desværre ikke har givet resultat, blev jeg opmærksom på, at [urmager], havde et ur magen til mit - bedømt ud fra billedet - i guldduble, sat til salg til 4.200 kr. Jeg kontaktede [urmager], og fik oplyst, at brugtprisen på et tilsvarende Omega De-Ville i 18 karat guld er 13.000 kr. Dette er baggrunden for, at jeg har ønsket erstatningen hævet til 13.000 kr., jf. mit brev af 22. juli 2012. For god ordens skyld bemærkes, at uret nu ikke længere fremgår af [urmagers] hjemmeside.

I den seneste mail af 4. januar 2013 fra Tryg, Kvalitetsafdeling anføres, at guldet i det omhandlede ur indgår som en væsentlig bestanddel i gulduret, hvorfor det skal henføres til forsikringsbetingelsernes punkt 3.4 'særlige private værdigenstande'. Det anføres herefter:

'Dette gør sig også gældende uanset om selve værdien af det guld, der er anvendt ved fremstillingen af uret, måtte have en relativ mindre værdi. Det er ikke værdien af de ædle metaller, som er afgørende for, om genstandene falder under den nævnte bestemmelse.'

Ifølge Tryg er det således ikke selve værdien af ædelmetallet - her guldet - der er afgørende for rubriceringen, men at guldet udgør en væsentlig bestanddel i uret. En væsentlig bestanddel må herefter formodes at skulle ses i forhold til den samlede vægt af uret. Dette støttes endvidere af, at ordet 'bestanddel' (opr. af ordet 'Bestandteil' på tysk) i Politikens Nudanske Ordbog (3. udgave 2005) er angivet som betydende: 'en del af en sammensat helhed', nærmere bestemt 'del, element, konstituent'. Bestanddel(e) skal således forstås som en henvisning til genstandens fysiske sammensætning. Uret vejer 40-50 gram og guldet udgør ifølge [urmager] 14-15 gram af urets vægt. Guldet udgør således under en tredjedel af urets samlede vægt og kan dermed ikke siges at udgøre en væsentlig bestanddel af uret. På denne baggrund skal mit Omega DeVille ur derfor anses som 'særligt privat indbo' og ikke en 'særlig privat værdigenstand'.

Hvis afgørende for rubriceringen - modsat det af Tryg anførte - for uret er, hvorvidt guldets værdi i sig selv udgør en væsentlig bestanddel af urets samlede værdi, fremhæves det, at guldets værdi udgør 3.195 kr. jf. mit brev af 13. november 2012. Guldet udgør herefter under 25 pct. af urets samlede værdi. Selv hvis det således er guldets andel af urets samlede værdi, der anvendes som målestok for urets rubricering, kan heller ikke denne målestok føre til, at guldet anses for at udgøre en 'væsentlig bestanddel'.

Som følge heraf skal mit Omega DeVille ur - uanset hvilke af ovenstående målestoksforhold, der anvendes - anses som 'særligt privat indbo' og ikke en 'særlig privat værdigenstand'. Erstatningen af uret skal derfor forhøjes til 13.000 kr.

II. Erstatning af Georg Jensen sølvkorpus og antikke sølvgenstande

I Trygs mail af 4. januar 2013 gøres der udtrykkelig opmærksom på, at kunsthåndværk ikke er nævnt i Familiens Basisforsikring II punkt 3.2, men at kunstværker derimod nævnes. Herefter anføres:

'Georg Jensen sølvkorpus kan ikke betegnes som kunstværker. Der er tale om sølvkorpus, der kan leveres fra en række guldsmedeforretninger.'

Tryg anfører tilsyneladende, at der kan foretages en sondring mellem kunsthåndværk og kunstværker ud fra, om genstanden er et unika eller er fremstillet i flere eksemplarer og, om genstandene kan købes et eller flere steder.

Denne sondring, som endvidere ses uhjemlet i policens ordlyd, finder jeg ikke retvisende, hvilket måske bedst kan illustreres ved eksemplificering. Litografier, raderinger, kobberstik og træsnit vil typisk være fremstillet i flere eksemplarer. Er et litografi af Andy Warhol, en radering af Rembrandt eller et Albert Diirer træsnit således ikke et kunstværk? Endvidere ses begrebet kunstværk ikke - hverken ud fra en sproglig eller forståelsesmæssig fortolkning at udelukke, at kunsthåndværk tillige omfattes af begrebet, snarere tværtimod. Det fremgår af Trygs mail af 4. januar 2013, at Georg Jensen sølvkorpus anses som kunsthåndværk.

Tryg er enig med mig i, at værdien af Georg Jensen sølvkorpus er højere end andet sølvkorpus. Brugtprisen på Georg Jensen serveringsdele af sølv er mellem dobbelt og tre gange prisen på almindelige serveringsdele i sølv, jf. udtalelser fra … og ... Denne højere pris skyldes kunsthåndværkets høje niveau og et tidløst æstetisk design og er ifølge begge forretninger ikke betinget af sølvværdien.

Når det ifølge Tryg ikke er ædelmetallets værdi, der er afgørende for, om en genstand omfattes af forsikringsbetingelsernes punkt 3.4, anføres det, at Georg Jensen serveringsdelene - hvor op til to tredjedele af værdien skyldes et tidløst æstetisk design og kunsthåndværkets høje faglige niveau - bør rubriceres under forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 'særligt privat indbo', og derfor ikke er omfattet af loftet for forsikringsbetingelsernes punkt 3.4 'særlige private værdigenstande'.

III. Antikke Sølvgenstande

Med hensyn til de antikke sølvgenstande anfører Tryg i mailen af 4. januar 2013:

'Som tidligere nævnt fremgår det af familiens Basisforsikring II pkt. 3.4, at genstande hvori sølv indgår som en væsentlig bestanddel behandles som særlig private værdigenstande, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Det er min opfattelse, at der ikke hersker tvivl om, at sølv indgår som en væsentlig bestanddel i de pågældende genstande, og de kan således kun henføres til pkt. 3.4, *også selvom der er tale om antikviteter.*

I forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 Særligt privat indbo hedder det imidlertid:

'Som 'Særligt privat indbo' anses:

** Antikviteter*

(Antikviteter, hvis værdi i al væsentlighed beror på, at de er af guld, sølv eller platin, behandles dog som særlige private værdigenstande, jf. nærmere under afsnit 3.4)'

Udgangspunktet ved rubricering af antikviteter er således forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 (særligt privat indbo), som specifikt omhandler antikviteter og ikke forsikringsbetingelsernes punkt 3.4 (særlige private værdigenstande), som anført af Tryg.

Udgangspunktet er således, at alle antikviteter henhører under punkt 3.2 ('Særligt privat indbo') med den undtagelse, at hvis - og kun hvis - genstandens værdi i al væsentlighed beror på, at den er af guld, sølv eller platin, så omfattes genstanden af forsikringsbetingelsernes punkt 3.4 ('særlige private værdigenstande').

Det bemærkes i den forbindelse, at der er forskelle mellem ordlyden af forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 *('værdi i al væsentlighed')* og forsikringsbetingelsernes punkt 3.4 *('indgår som en væsentlig bestanddel').* Forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 henviser derfor til 'værdi' som kriteriet for en rubricering som 'særligt privat indbo', medens forsikringsbetingelsernes punkt 3.4 henviser til 'bestanddel' som kriteriet for en rubricering som 'særlige private værdigenstande'.

Når det i forsikringsbetingelserne punkt 3.2 derfor hedder: *'Antikviteter, hvis værdi i al væsentlighed beror på, at de er af guld, sølv ...'* må det modsætningsvis betyde, at hvis genstandens værdi i al væsentlighed - dvs. over 5o pct. - stammer fra noget andet end ædelmetallets værdi - f.eks. alder, håndværksmæssige udførelse, skal genstanden anses som 'særlig privat indbo', og ikke en 'særlig privat værdigenstand'.

Værdien af de stjålne, antikke sølvgenstande beror ikke i al væsentlighed på sølvets værdi, men på genstandenes alder, stand, mester og det håndværksmæssige niveau, som genstandene er udtryk for. De antikke genstande skal herefter rubriceres som 'særligt privat indbo' og omfattes derfor ikke af dækningsmaksimummet for 'særlige private værdigenstande'. Jeg vedlægger et bilag … (nyt), med nærmere detaljering af den ønskede erstatning for de antikke sølvgenstande.

Jeg vedlægger til Ankenævnets bedømmelse af min klage kopi af den oprindelige skadesanmeldelse til Tryg af 27. marts 2012, samt den efterfølgende korrespondance."

Selskabet har i brev af den 22/4 2013 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Sagen vedrører erstatningsopgørelsen efter et indbrud hos vores kunde den 14. november 2011, hvor det blev stjålet smykker for omkring 630.000 kr. og sølv/korpus for omkring 122.000 kr.

Der er uenighed omkring et 40 år gammelt Omega De Ville guldur, Georg Jensen sølvkorpus samt nogle antikke sølvgenstande. Kunden ønsker genstandene henført under særligt privat indbo, mens det er vores opfattelse, at disse genstande henhører under særlige private værdigenstande.

Vores kunde havde på skadetidspunktet en Familiens Basisforsikring, betingelser 0611. Vedlagt som bilag …

Sagsforløb:
Efter indbruddet den 14. november 2011 indsendte vores kunde den 27. marts 2012 en opgørelsesliste og fotos til sagen. Fotos vedlagt som bilag …

Efter nærmere aftale med kunden besøgte vores taksator kunden den 31. maj 2012, hvor taksator sammen med kunden og dennes søn gennemgik forsikringsdækningen, herunder at særlige private værdigenstande havde en max. dækning på 15 % af forsikringssummen, i dette tilfælde svarende til 225.150 kr. Ligeledes blev det gennemgået hvad max. dækningen indebar.

Taksator gjorde i den forbindelse opmærksom på, at dette beløb klart var overskredet, og hvad konsekvensen heraf var. Det var både kunden og sønnen klar over og accepterede. Der var derfor heller ingen grund til at tage stilling til de enkelte værdiansættelser vedr. særlige private værdigenstande.

På mødet gennemgik de, som det er normalt ved taksatorbesøg, kundens lister ud fra effekternes type, mærke og beskrivelse og sammenholdt det med kundens dokumentation i form af fotos, vurdering fra guldsmed og kundens nærmere beskrivelse af effekterne og deres historie. Vurdering fra [guldsmed] vedlægges som bilag …

I den forbindelse skal det bemærkes, at vurderingen fra guldsmed … først er udfærdiget efter tyveriet og på baggrund af fotos fra kunden.

Fotos er som udgangspunkt meget sparsom dokumentation, da det ikke er muligt ud fra fotos at vurdere karat, lødighed m.v. Ofte er fotos også taget på lang afstand, så det kan være vanskeligt nøjagtigt at se, hvorledes genstandene ser ud.

Skulle der have været udbetalt fuld erstatning i sagen ville det derfor have været nødvendigt at indhente yderligere dokumentation og en supplerende vurdering fra en anden guldsmed.

Derudover er det også vores erfaring, at [guldsmeds] vurderinger ofte ligger noget højere end øvrige guldsmedes, hvorfor vi også af den grund indhenter supplerende vurderinger, når der ikke foreligger dokumentation for værdien i sagen.

Det er ganske normal procedure i en stor tyverisag, at taksator sidder sammen med kunden og sammenholder kundens lister med den af kunden fremkomne dokumentation og beskrivelse. I nærværendes sag havde kunden fået lavet en 8 siders vurdering fra [guldsmed], hertil skulle taksator så danne sig et overblik over, hvordan denne hang sammen med billedmaterialet.

På intet tidspunkt har vores taksator oplyst, at kravene/vurderingerne ud for hver genstand blev godkendt/accepteret, da disse priser inden mødet slet ikke var undersøgt yderligere på baggrund af det store krav set i forhold til max. dækningen vedr. særlige private værdigenstande.

Vi må således fastholde, at der på intet tidspunkt er taget stilling til de enkelte værdiansættelser af sølvgenstandene, idet det er, og hele tiden har været, vores opfattelse, at disse henhører under særlige private værdigenstande, hvor max. dækningen langt var overskredet.

Der blev herefter udbetalt en erstatning på i alt 263.067,50 kr.

Kundens klage til Kvalitetsafdelingen:
Vores kunde klagede herefter til Kvalitetsafdelingen ved brev af 13. november 2012, og vi gennemgik herefter de punkter, hvorom der var uenighed. Bilag …

Vi besvarede kundens klage ved mail af 4. januar 2013. Bilag …

Ur:
For så vidt angik Omega De Ville gulduret henviste kunden til en ankenævnskendelse A74.473.

Kvalitetsafdelingen gjorde i den forbindelse kunden opmærksom på, at den omhandlende kendelse ikke var sammenlignelig med nærværende sag, idet der i A74.473 var tale om et andet sæt forsikringsbetingelser med en anden ordlyd end dem, der er gældende i nærværende sag.

Vi forklarede kunden, at af Familiens Basisforsikring II, betingelser 0611, pkt. 3.4 fremgår, at genstande, hvori guld indgå som en væsentlig bestanddel behandles som særlige private værdigenstande, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Det var fortsat vores opfattelse, at guldet i det omhandlende ur indgik som en væsentlig bestanddel i gulduret, hvorfor det skulle henføres til forsikringsbetingelserne pkt. 3.4 vedr. særlige private værdigenstande. Dette gjorde sig også gældende uanset om selve værdien af det guld, der var anvendt ved fremstillingen af uret, måtte have en relativ mindre værdi. Vi gjorde opmærksom på, at det ikke var selve værdien af de ædle metaller, som var afgørende for, om genstandene faldt under den nævnte bestemmelse.
I den forbindelse henviste vi til ankenævnskendelse **A 60.319,** der ligeledes vedrører Familiens Basisforsikring II.

Vi oplyste endvidere kunden, at vi, i forbindelse med klagen til Kvalitetsafdelingen, havde haft kontakt til www.[urmager].dk og fremsendt et af kundens fotos, hvor kunden havde uret på. Derudover havde kunden tidligere den 18. august 2012 fremsendt et foto med en beskrivelse af Omega DeVille ur fra 1972. Heraf fremgik, at der var tale om et ur med en diameter på 20,2 mm.
www.[urmager].dk oplyste, at nyprisen for et Omega De Ville dameur i 18 karat guld har en vejl. pris på 22.700 kr.

Kunden havde fået udbetalt 4.950 kr. for urets værdi som brugsgenstand, og det var Kvalitetsafdelingens opfattelse, at vi hermed fuldt ud havde opfyldt vores erstatningspligt for det 40 år gamle dameur.

Georg Jensen sølvkorpus:
For så vidt angår Georg Jensen sølvkorpus ønskede vores kunde, at dette skulle henføres under pkt. 3.2 'særlig privat indbo' i stedet for under pkt. 3.4 'særlig private værdigenstande' med begrundelsen, at der var tale om kunsthåndværk.

I den forbindelse gjorde Kvalitetsafdelingen opmærksom på, at kunsthåndværk ikke er nævnt i Familiens Basisforsikring II pkt. 3.2. Derimod er nævnt kunstværker.

Vi anførte, at Georg Jensen sølvkorpus ikke kunne betragtes som kunstværker. Der var tale om sølvkorpus, der kunne leveres fra en række guldsmedeforretninger.

Endvidere gjorde vi opmærksom på, at det af pkt. 3.4 fremgår, at genstande hvori sølv indgår som en væsentlig bestanddel behandles som særlig private værdigenstande, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Havde der været tale om kunstværker skulle Georg Jensen sølvkorpus fortsat have været behandlet under pkt. 3.4, idet der er tale om sølvgenstande.

Vi oplyste kunden, at vi var enige i, at Georg Jensen korpus blev vurderet højere end meget andet sølv korpus, hvilket der normalt ville blive taget hensyn til ved fastsættelse af værdien.

Samtidig gjorde vi dog opmærksom på, at det var uden betydning i nærværende sag, da maks. summen for særlig private værdigenstande allerede var udbetalt.

Antikke sølvgenstande
Vi gjorde igen vores kunde opmærksom på, at det af Familiens Basisforsikring II pkt. 3.4 fremgår, at genstande hvori sølv indgår som en væsentlig bestanddel behandles som særlig private værdigenstande, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Det var vores opfattelse, at der ikke herskede tvivl om, at sølv indgik som en væsentlig bestanddel i de pågældende genstande, og de kunne således kun henføres til pkt. 3.4, også selvom der var tale om antikviteter.

Vores kunde henviste i sit brev til Kvalitetsafdelingen til ankenævnskendelse A 38.326.

Vi gjorde opmærksom på, at denne kendelse ikke vedrørte Familiens Basisforsikring II, og der var tale om en ganske anden ordlyd. Derudover manglede hele det sidste afsnit, som er skrevet i Familiens Basisforsikring II pkt. 3.4.

Vi henviste i stedet til ankenævnskendelse A 52.891, der ligeledes vedrørte Familiens Basisforsikring II.

Efter vores gennemgang af sagen måtte vi konkludere, at der fuldt ud var udbetalt erstatning i henhold til forsikringsbetingelsernes dækning, og vi kunne derfor ikke tilbyde yderligere erstatning i sagen.
…
Værdiansættelserne
Vi fastholder, at vores taksator på intet tidspunkt har godkendt vurderingen fra guldsmed …, og skal henvise til vores begrundelse i Kvalitetsafdelingens mail til kunden af 4. januar 2013 samt det ovenfor anførte.

Omega guldur
Det er fortsat vores opfattelse, at Omega De Ville gulduret hører ind under særlige private værdigenstande, og vi fastholder den fastsatte erstatning på 4.950 kr. for urets værdi som brugsgenstand og henviser til vores begrundelse anført i Kvalitetsafdelingens mail til kunden af 4. januar 2013.

Vi skal præcisere, at www.[urmager].dk har oplyst en vejl. nypris for gulduret på 22.600 kr. og en brugtpris for uret på 7.000 - 12.000 kr. alt efter stand.
En brugtpris for ur i guld dublé er oplyst til 4.000-5.000 kr.
Endvidere har www[urmager].dk oplyst, at nyprisen for et tilsvarende ur i guld duble vil være omkring 50 % af, hvad et guld ur koster.

Nyprisen for et ur i guld duble vil således ligge på omkring 11.000 kr.

Kundens ur er 40 år gammelt, og efter vores opfattelse er nytteværdien derfor væsentlig nedsat. Ved udbetalingen af de 4.950 kr. for det 40 år gamle ur, er der derfor foretaget fradrag for alder og brug under henvisning til urets forventede restlevetid nedsætter den fremtidige nytteværdi.

I den forbindelse medsender vi kopi af side fra www.[urmager].dk vedr. et lignende ur i gulddouble fra 1972, som kunden selv har tilsendt os sammen med en mail den 11. august 2012. Her er brugtprisen hos [urmager] fastsat til 4.200 kr.

Georg Jensen sølvkorpus
Det er fortsat vores opfattelse, at Georg Jensen sølvkorpus hører inde under særlige private værdigenstande, og vi skal henvise til vores begrundelse anført i Kvalitetsafdelingens mail til kunden af 4. januar 2013.

Der er tale om genstande af sølv, og de henhører derfor under særlige private værdigenstande, jfr. betingelserne pkt. 3.4.

Dette er gældende uanset om der er tale om kunstværker eller kunsthåndværk.

At vi så yderligere ikke mener, at der er tale om kunstværker, gør ingen forskel, da det jo netop er anført i betingelserne, at hvis der er tale om sølv, henhører genstandene under pkt. 3.4 uanset, om de også kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Antikke sølvgenstande
Det er fortsat vores opfattelse, at de antikke sølvgenstande hører ind under særlige private værdigenstande, og vi skal også her henvise til vores begrundelse anført i Kvalitetsafdelingens mail til kunden af 4. januar 2013.

Vi mener ikke, at den oplyste værdi af de antikke sølvgenstande beror på, at der er tale om antikviteter. Der ses heller ikke at være dokumentation herfor.

Stand, mester og det håndværksmæssige niveau indgår ikke i vurderingen af, hvorvidt der er tale om antikviteter.

For at der kan blive tale om, at antikke sølvgenstande kan henføres til særlig privat indbo efter forsikringsbetingelserne pkt. 3.2, skal sølvgenstandenes værdi være ekstraordinær høj som følge af en særlig antikvitetsværdi.

Vi kan ikke se, at der på nogen måde i sagen er dokumentation for, at dette skulle være tilfældet.

Det er fortsat vores opfattelse, at værdien i al væsentlighed beror på, at det er sølvgenstande, og ikke fordi, det er antikviteter, hvorfor disse genstande skal henføres under pkt. 3.4 særlige private værdigenstande.

Vi er indforstået med at tage spørgsmålet om de antikke sølvgenstande op igen, hvis der fremkommer dokumentation for, at værdifastsættelsen er langt højere på grund af, at genstandene er mere end 100 år gamle, og ikke skyldes sølvgenstandenes værdi på baggrund af andet, herunder stand, mester og det håndværksmæssige niveau."

Klageren har i brev af den 4/9 2013 til nævnet til dette bl.a. anført:

"**Vedrørende sagsforløbet**
Tryg anfører:
'Taksator gjorde i den forbindelse opmærksom på, at dette beløb klart var overskredet, og hvad konsekvensen heraf var. Det var både kunden og sønnen klar over og accepterede. Der

var derfor heller ingen grund til at tage stilling til de enkelte værdiansættelser vedr. særlige private værdigenstande.'

Det af Tryg anførte må bero på en misforståelse eller fejlopfattelse. Vi har på intet tidspunkt accepteret Trygs erstatningsopgørelse, hvilket først klagen til Trygs Kvalitetsafdeling siden denne klage til Ankenævnet netop er udtryk for. Værdiansættelserne blev netop gennemgået i forbindelse med taksators besøg, hvorved den fremsendte dokumentation for genstandene endvidere blev gennemgået.

Tryg gør gældende, at såfremt fuld erstatning i sagen skulle være udbetalt, ville det have været nødvendigt med indhentelse af yderligere dokumentation samt en supplerende vurdering til brug for værdiansættelsen.

Hertil kan anføres, at de genstande, der er tvist om, er genstande, som jeg har arvet eller fået som gave for mange år siden. Jeg har derfor ikke kvitteringer for køb af de pågældende genstande. Tryg har imidlertid haft mulighed for at sende materialet til en (af selskabet uafhængig) guldsmed med henblik på en vurdering.

Det er korrekt, at listerne blev sammenholdt med den fremsendte dokumentation, og at jeg blev nærmere udspurgt om visse af genstandene bl.a. en sølje, som jeg havde fået af min nu afdøde svigermor. Det var en norsk sølje, som min svigermor havde arvet efter sin mor, der var født og opvokset i Norge. Her havde taksator ingen bemærkninger til vurderingen. Det skal nævnes, at taksator på intet tidspunkt under mødet har taget forbehold over for vurderingen foretaget af [guldsmed].

Erstatning for Omega DeVille guldur
Tryg anfører, at Omega DeVille gulduret skal henføres til forsikringsbetingelsernes pkt. 3.4 'Særlige private værdigenstande'. Trygs argument herfor er, at guldet indgår som en væsentlig bestanddel i gulduret, og at dette også gør sig gældende uanset at selve værdien af det guld, der er anvendt ved fremstillingen, må have en relativ mindre værdi, idet det ikke er selve værdien af de ædle metaller, der er afgørende for, om genstanden falder ind under bestemmelsen.

Til Trygs begrundelse kan anføres, at forsikringsbetingelsernes pkt. 3.4 'Særlige private værdigenstande' omfatter 'Genstande, hvor de med *) markerede ting (f.eks. nævnes ting af guld, platin eller sølv) indgår som en væsentlig bestanddel, ...'

Anvendelsen af formuleringen 'væsentlig bestanddel' må forstås som udtryk for en relativ bedømmelse af enten værdien af det anvendte ædelmetal i forhold til urets samlede værdi, eller ædelmetallets andel af urets samlede vægt.

Tryg anfører, at det ikke er værdien af det anvendte ædelmetal, der er afgørende. Tryg må derfor ved 'væsentlig bestanddel' forstå ædelmetallets vægt i forhold til den samlede vægt af genstanden. Uret har jeg fået oplyst vejer 40-50 gram, hvoraf guldet udgør 14-15 gram. Guldet udgør således under en tredjedel af urets samlede vægt og kan dermed ikke siges at udgøre en 'væsentlig bestanddel' af uret.

Hvis afgørende for rubriceringen - modsat det af Tryg anførte - af uret er, hvorvidt guldets værdi udgør en væsentlig bestanddel af urets samlede værdi, fremhæves det, at guldets værdi udgør 3.195 kr. jf. mit brev af 13. november 2012. Urets samlede værdi er 13.000 kr. jf. mit brev af 25. februar 2013, og guldet udgør herefter under en fjerdedel af urets samlede værdi. Anvendes guldets andel af urets samlede værdi, som afgørende for urets rubricering,

fører denne målestok på tilsvarende måde heller ikke til, at guldet anses for at udgøre en 'væsentlig bestanddel'.

Tryg finder, at da uret er 40 år gammelt er nytteværdien væsentlig nedsat og ved udbetaling af erstatning for uret, er der derfor foretaget fradrag for alder og brug. Det er uvist, hvad selskabet baserer dette synspunkt på. På Bruun Rasmussens auktion (841) i Bredgade 4. juni - 13. juni 2013 var en del gamle armbåndsure sat til salg. Hvis man ser på værdiansættelserne og hammerslagene, hvortil skal lægges auktionsomkostninger, er der ikke belæg for påstanden om, at gamle kvalitets armbåndsure grundet forventet restlevetid har en væsentlig nedsat nytteværdi, tværtimod.

Det følger af ovenstående, at mit Omega DeVille ur - uanset hvilken af de to ovennævnte målestokke der anvendes - skal anses som 'Særligt privat indbo' og ikke som 'Særlige private værdigenstande'. Erstatningen af uret skal derfor forhøjes til 13. 000 kr.

Erstatning for Georg Jensen sølvkorpus
Tryg angiver ikke i svaret af 22. april 2013, hvor den af selskabet foretagne sondring kunstværk/kunsthåndværk kommer fra eller med en nærmere angivelse af, hvilke synspunkter der ligger til grund herfor. Det eneste der anføres er, at Georg Jensen korpus ikke kan betragtes som kunstværker, idet der var tale om sølvkorpus, der kan leveres fra en række guldsmedeforretninger.

Trygs sondring, der tilsyneladende bygger på, hvor gentanden kan købes, eller i hvor mange eksemplarer den forefindes i, er uhjemlet, og jeg henviser til bemærkningerne herom i mit brev af 25. februar 2013 til Ankenævnet. Det kan nævnes, at det i Ordbog over Det Danske Sprog (Verner Dahlerup, 1919) under kunsthåndværk fremgår, at 'uden at håndværkeren tillige er kunstner bliver hans arbejde ikke kunsthåndværk'.

Tryg er enig i, at Georg Jensen sølvkorpus vurderes højere end andet sølvkorpus. Denne højere vurdering - op til to tredjedele af prisen - skyldes efter det for mig oplyste (af virksomheder, der har specialiseret sig i salg af gammelt sølv) udførelsens høje faglige niveau og et tidløst æstetisk design og ikke sølvværdien.

Jeg fastholder derfor de synspunkter, der er gjort gældende i mit brev af 25. februar 2013.

Antikke sølvgenstande
Indledningsvis anføres, at jeg ikke forstår ræsonnementet i det sidste afsnit i Trygs brev af 22. april 2013, hvorefter selskabet vil tage spørgsmålet om de antikke sølvgenstande op igen, hvis der fremkommer dokumentation for, at værdifastsættelsen er langt højere på grund af, at genstandene er mere end 100 år gamle, 'og ikke skyldes sølvgenstandenes værdi på baggrund af andet, herunder stand, mester, og det håndværksmæssige niveau.'

Værdien af sølvgenstande, der opfylder kvalifikationen antikvitet beror ikke udelukkende på genstandenes alder, men derimod tillige på genstandenes stand, mester og det håndværksmæssige niveau, som genstandene er udtryk for. Det er således en flerhed af momenter, der indgår i værdiansættelsen, hvorunder genstandenes alder indgår som et - men ikke det eneste - moment."

11. 84.083

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3. Hvilke genstande er dækket**
Forsikringen dækker - med de i afsnit 3-6 nævnte begrænsninger - nedennævnte genstande, såfremt disse tilhører en sikret, eller denne bærer risikoen for dem.
…
3.1 Almindeligt privat indbo
'Almindeligt privat indbo' er private ejendele, herunder alt, hvad der hører til en privat boligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt i afsnit 3.2-3.8 eller er undtaget efter afsnit 3.9.

3.2 Særligt privat indbo
Som 'særligt privat indbo' anses:
- Antikviteter
  (Antikviteter, hvis værdi i al væsentlighed beror på, at de er af guld, sølv eller platin, behandles dog som særligt private værdigenstande, jf. nærmere under afsnit 3.4)

…
- Kunstværker

…
3.4 Særlige private værdigenstande
Som 'særlige private værdigenstande' anses:
…
- Ting af guld, platin eller sølv*)

…
- Smykker

…
Genstande, hvori de med *) markerede ting indgår som en væsentlig bestanddel, behandles under dette punkt, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.
Dækningen er begrænset til maks. 15 % af forsikringssummen pr. forsikringsbegivenhed."

Nævnet har gennemset de fremlagte fotos.

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker indledningsvist, at der er en sproglig forskel på ordlyden i punkt 3.2 og 3.4 i forsikringsbetingelserne. Som følge heraf opstår spørgsmålet, om der skal udbetales erstatning efter reglerne i punkt 3.2 eller 3.4 for en antikvitet, hvori guld, platin eller sølv indgår som en væsentlig bestanddel, uden at værdien af antikviteten i al væsentlighed beror på, at den er af guld, platin eller sølv.

Nævnet må som ubestridt lægge til grund, at den samlede værdi af de genstande, der blev stjålet ved indbrudstyveriet den 14/11 2011, der kan henføres til punkt 3.4 i forsik-

ringsbetingelserne, overstiger dækningsmaksimummet for særlige private værdigenstande på 15 % af forsikringssummen, også når der bortses fra værdien af de i sagen omhandlede effekter.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ubetænkeligt at lægge til grund, at henholdsvis guld og sølv indgår som en væsentlig bestanddel af de omhandlede effekter. Det fremgår udtrykkeligt af punkt 3.4 i forsikringsbetingelserne, at genstande, hvori guld og sølv indgår som væsentlig bestanddel behandles efter dette punkt, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande. At nogle af de omhandlede effekter også kan omfattes af formuleringen i pkt. 3.2 kan derfor ikke føre til, at de skal behandles som særligt privat indbo og dermed ikke være omfattet af dækningsmaksimummet i punkt 3.4.

Herefter finder nævnet, at de må betragtes som særlige private værdigenstande, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen